

Devletin sağlık politikasının yapısı, eczacıyı ilaç sanayii sermayesinin safında ve hizmetinde toplumsal görevlerinden soyutlamak istemektedir. Bunun sonucunda da sağlık kesiminde önemli roller yüklenebilecek eczacı, işlevlerinden soyutlanarak toplumun karşısına sömürünün bir silahı olarak yöneltilmek istenmektedir.

14 Mayıs Eczacılık Günü Üzerine...

1980-Ankara
Ankara Eczacı Odası Bülteni

Daha önceleri eczacı örgütlerince bayram olarak kutlanagelen ve bayram sözcüğünün eğlenceyi çağrıştırması sonucunda da, salt eczacılık baloları ile akıllarda yer eden 14 Mayısların, son birkaç yıldan beri mesleksi ve toplumsal sorunların da tartışılmaya başladığı ortamlar haline geldiğini görüyoruz. Bu yıl ise bunun daha da üst düzeyde amaçlara yönelik, ülkemiz tüm eczacılık örgütlerini ve eczacılarını kucaklayacak bir kongreye dönüşmesi, kuşkusuz ki mesleğimiz açısından sevindirici olacaktır. Bu sayede; yurdun her yanında meslek sorunları ve onunla bağlantılı toplum sorunlarına kafa yoran meslek üyelerinin biraraya gelebilmesi; birbirinden ayrı ayrı olarak son derece yararlı ürünler yaratan bilim adamlarımızın biraraya gelerek bilgilerimizi tazelemeleri ve yenilerini katmaları; mesleki-bilimsel yeni oluşumlardan, görüşlerden haber alınabilmesinin sağlanması ve bunların tartışılabilmesiyle; meslek ile ilgili toplumsal sorunların tartışılabilceği bir ortamın yaratılması sağlanabilecektir.

Ülkemiz insanlarının giderek hızlanan uyanışı, toplumun her kesimini olduğu gibi, eczacıları da etkisi altına almaktadır. Değişen dünya ve ülke koşullarında yığınla soru, tartışma ve sorunlara çözüm getirme görevi gündemde beklemektedir.

"Ülke çıkarları ve gereksinimleri doğrultusunda" ve "bir bütünün parçaları olarak" her kesimin sorunlarının kendisini ilgilendiren yönüne çözüm önerileri oluşturmak ve bu doğrultuda uğraş vermek görevi vardır. Toplumsal olayların ve değişimlerin büyük bir hızla artan ivmesi karşısında bu görev savsaklanmamalıdır ve savsaklanamaz. Bu durumda bizlerin yukarıda sayılan ilkeler doğrultusunda bir meslek politikası, bir sağlık politikası, bir ilaç üretim politikası ve bunların oluşmasını sağlayacak önerileri gecikmeden oluşturup savunmamız, topluma bunları tanıtmamamız, benimsetmemiz gibi bir görevimizin olduğu ortaya çıkmaktadır. Ancak bunları yaparsak, toplumsal görevimizi yerine getirmiş olacağız.

Unutmamalıyız ki, herhangi bir konuda ortaya atılacak bir öneri, ancak, o ana kadar varolan uygulamadan temellenir. Bu diyalektik olgu sonucunda, varolanın tanımlanması da görevimiz kapsamına girmektedir.

Varolanın tanınması ve tanımlanması konusunda, bir süredir ülkemiz eczacı örgütlerinin olumlu ve üretken bir çaba içine girdiğini ve meslek kamuoyunda olsun, kitle kamuoyunda olsun çağdaş ve bilimsel görüşlerin yer almaya başladığını görüyoruz. Ancak, bu görüşlerin sahiplerinin aynı konularda söz sahibi olabileceği kişiler ve örgütlerle tartışmaları ve bu tartışmalardan çıkabilecek sağlıklı sonuçları kendi görüşleri ile değiştirebilmeleri, kuşkusuz çok yararlı, çağdaş insana

yaraşan bir uygulama olacaktır. Bu kongreyi düzenlemedeki en önde gelen amacımız bunlar idi. Ve bu amaçla da kesinlikle her kesimin görüş ve düşüncesine hem demokratça bir saygı ile yaklaşım; bu konularda görüş sahibi her kesime açık olacağız.

Ülkemizin sağlık düzenine, ilaç, eczacılık, eğitim düzenlerine bakarken meslek sorunlarımızın temelinde iki olguyu gözlemeliyiz. Bunlardan biri ve birincisi tabii ülkemizin ekonomik yapısı ve üretim ilişkileridir. Mevcut liberal ekonomik düzen, diğer düzenleri de kendi mantığı ve yapısı doğrultusunda oluşturmaktadır. Bu düzenin sağlık konusuna yaklaşımı ise, sağlığı bir kar amacı olarak görmesi ve sağlık hizmetlerinin halka iletilmesinde hekimlik hizmetlerini de pazar ekonomisinin kar metaı olarak tanınmasıdır. İlaç sanayiinin dışı bağımlı yapısı, bu sömürüyü arttırarak acımasız boyuta varması sonucunu getirmekte ve bu, son yıllarda yaşamaya alıştığımız ilaç yokluğu ve zammı biçiminde toplumu ve eczacıyı boğma noktasına gelmektedir.

Eczacılığın toplumsal işbölümü içindeki rolünü tanımlayan öğelerin ekonomik düzenden kaynaklandığını vurgulamıştık. Devletin sağlık politikasının yapısı, eczacıyı ilaç sanayii sermayesinin safında ve hizmetinde, toplumsal görevlerinden soyutlamak istemektedir. Bunun sonucunda da sağlık kesiminde önemli roller yüklenebilecek eczacı, işlevlerinden soyutlanarak toplumun karşısına sömürünün bir silahı olarak yöneltilmek istenmektedir.

Biz buna direniyoruz. İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi, Birleşmiş Milletler Anayasası ve Anayasamızda yer alan dil, din, ırk, cinsiyet, ve düşünce ayrılığına bakmadan insanların sağlığının korunup geliştirilmesi haklarının en doğal ve vazgeçilmez haklar olduğunu, bu hakların sömürü aracı edilemeyeceğini savunuyoruz.

Bu savunmamız doğrultusunda bir meslek politikası oluşturmak için sağlık ve ilaç sorunlarımızı çağdaş dünya görüşleri ile çözümlenmeye çalışmak, ivedi ve kaçınılmaz bir ödevimizdir. Kongrenin bu hedefe yönelik önemli bir rol oynayacağına inanıyoruz.

1980 yılının 14 Mayıs'ının bu içerikte değerlendirilmesinin, bizi gelecekteki gerçek "Eczacılık Bayramlarına" ulaştıracığı inancıyla hepimizi saygıyla selamlarım.